

**PROTOKÓŁ Z PRZEBIEGU XXX POSIEDZENIA
REGIONALNEJ SIECI TEMATYCZNEJ
WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO (RST WD)
13 sierpnia 2014 r.**

Sala konferencyjna 510
ul. Dobrzyńska 21/24
Wrocław

W posiedzeniu uczestniczyło **11 osób**:

- 1) Przewodniczący, członkowie Regionalnej Sieci Tematycznej oraz stali zastępcy (**8 osób**):
 - **5 członków RST**, w tym 4 z prawem do głosowania,
 - **3 stałych zastępców RST**, w tym 2 z prawem do głosowania,
- 2) 1 ekspert,
- 3) 1 przedstawiciel Instytucji Pośredniczącej (Wydział Wdrażania EFS UMWD),
- 4) 1 gość.

Lista osób, które wzięły udział w posiedzeniu, stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Obrady poprowadził Przewodniczący Regionalnej Sieci Tematycznej Województwa Dolnośląskiego (RST WD) **Pan Piotr Kłag** – Dyrektor Dolnośląskiego Ośrodka Polityki Społecznej (DOPS). Instytucję Pośredniczącą – Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego (UMWD) reprezentowała **Pani Marlena Zimoch** – Dyrektor Wydziału Wdrażania EFS UMWD.

W obradach wzięli również udział: Ekspert wydający opinię nt. produktu finalnego projektu innowacyjnego pn. „Wypracowanie skutecznych metod aktywizacji zawodowej i społecznej niepełnosprawnych” – **Pani Renata Kapton** oraz opiekun projektu z ramienia instytucji organizującej konkurs (Dolnośląskiego Wojewódzkiego Urzędu Pracy) – **Pan Roman Krzyszczak**.

Ponadto na posiedzeniu obecna była **Pani Edyta Jewtuch** (Sekretariat RST WD) - przedstawicielka Wydziału Wdrażania EFS UMWD.

1. Powitanie uczestników.

Pan Piotra Kłag przywitał przybyłych na XXX posiedzenie Sieci, po czym przedstawił zaplanowany porządek obrad, który stanowi załącznik nr 2 do niniejszego protokołu. Następnie zaprosił przedstawiciela Beneficjenta do zaprezentowania produktu finalnego wypracowanego w ramach projektu innowacyjnego pn. „Wypracowanie skutecznych metod aktywizacji zawodowej i społecznej niepełnosprawnych”.

2. **Prezentowanie produktu finalnego projektu innowacyjnego pn. „Wypracowanie skutecznych metod aktywizacji zawodowej i społecznej niepełnosprawnych”, opracowanego przez Fundację Edukacji Europejskiej.**

Przedstawiciel Beneficjenta **Pan Grzegorz Kruszyński** przywitał obecnych na posiedzeniu Sieci i przeszedł do omówienia produktu finalnego wypracowanego w ramach projektu innowacyjnego pn. „Wypracowanie skutecznych metod aktywizacji zawodowej i społecznej niepełnosprawnych”. Na wstępie wspomniał o etapie testowania, który pokazał, jak zmieniało się nastawienie osób uczestniczących w projekcie, co w ostateczności miało wpływ na opinie zawarte w ewaluacji wewnętrznej i zewnętrznej. Przedstawił też zebranym Pana Aleksandra Słychana (Fundacja Edukacji Europejskiej), który pełnił funkcję kierownika *Centrum 5i* przez cały okres realizacji projektu, a także był osobą, która podejmowała bezpośredni kontakt z uczestnikami projektu, rozmawiała i obserwowała zmiany, jakie zachodziły. Podkreślił, że projekt od samego początku nastawiony był na integrację społeczną i zawodową, z głównym jednak naciskiem na integrację społeczną. Wśród wskaźników projektu brak tych, które dotyczą aktywności zawodowej, albowiem Beneficjent założył, że aktywność zawodowa ma charakter drugorzędny. Najważniejszą aktywnością jest integracja społeczna. Trzeci element, na który zwrócił uwagę pan Grzegorz Kruszyński, to zainteresowanie samych uczestników – na początku osoby niepełnosprawne biorące udział w projekcie interesowały się wyłącznie elementami związanymi z integracją społeczną: przygotowanie do integracji społecznej, do wyjścia z domu, pozbycie się lęków, większa aktywność i odwaga. Z czasem, kiedy lęki przed innymi osobami i grupami zaczęły znikać, pojawiła się chęć podjęcia zatrudnienia, odbycia kursu zawodowego. Tego elementu jednak program nie zawierał. Konsekwencją odbytych z uczestnikami projektu spotkań było zadanie pytania, co Beneficjent może jeszcze w tym zakresie zrobić. Ostatecznie na przełomie października i listopada 2013 roku wprowadzono i zrealizowano z zaoszczędzonych środków w projekcie kursy komputerowe, wizażu i przedsiębiorczości. Miesiąc przed końcem realizacji projektu okazało się, że jego uczestnicy są gotowi do podjęcia pracy, ale realizacja działań w tym zakresie nie była już możliwa. Pan Grzegorz Kruszyński wyjaśnił, że osoby niepełnosprawne bardzo często wyrażały chęć podjęcia pracy, jednak możliwość utraty stałego dochodu w postaci różnego rodzaju zasiłków, dodatkowego wsparcia itd., a także lęk przed zmianami, powodowały, że mimo spotkań i konsultacji z pracownikami OPS-u, PCPR-u, ZUS-u, ten lęk i obawy przed utratą osiągniętego „status quo” i ewentualnym ryzykiem, pozostawały. Charakter podjętej pracy może nie odpowiadać pracownikowi, może zostać z niej zwolniony, wobec czego każdy zasiłek, a w szczególności stały, jest lepszy od pracy, tłumaczył. Budowanie wśród osób niepełnosprawnych poczucia bezpieczeństwa, odwagi, aby właściwie ocenić własną sytuację (co mi przysługuje, co zyskam, a co stracę), znajomość przepisów prawa potencjalnie mogłyby wpływać na częstsze podejmowanie decyzji o podjęciu zatrudnienia. Wniosek z projektu jest następujący: większość osób biorących udział w projekcie nastawiło się głównie na proces integracji, uspołeczniania samego siebie. Kiedy uczestnicy osiągnęli już ten cel, część z nich decydowała się podjąć pracę, zdobyć dodatkowe uprawnienia zawodowe, ale proces testowania zakończył się. Z tego też powodu w prezentowanym przez Beneficjenta modelu zostały ujęte szkolenia zawodowe. Muszą one jednak następować po procesie socjalizacji w pewnym oddaleniu czasowym. Istotną kwestią, na którą zwrócił też uwagę Beneficjent, jest odpowiednie przygotowanie partnerstwa oraz uświadomienie lokalnej społeczności, że można robić więcej, niż dotychczas się robiło, a osoba, której zasiłek nie wystarcza na sfinansowanie płatnych usług, mogłaby skorzystać z różnego rodzaju bezpłatnych usług. Po wstępie dotyczącym etapu testowania Pan Grzegorz Kruszyński przeszedł do omówienia prezentacji zawierającej pełny opis produktu finalnego. Prezentacja stanowi załącznik nr 3 do niniejszego protokołu.

Po zakończeniu wystąpienia przedstawiciela Beneficjenta **Pan Piotr Kłag** podziękował za prezentację i oddał głos Ekspertce oceniającej produkt finalny Pani Renacie Kapłon.

3. Wystąpienie Ekspertki dotyczące oceny produktu finalnego projektu innowacyjnego pn. „Wypracowanie skutecznych metod aktywizacji zawodowej i społecznej niepełnosprawnych”.

Ekspertka **Pani Renata Kapłon** przywitała zebranych na posiedzeniu, po czym przeszła do omówienia dokonanej przez siebie oceny produktu finalnego w oparciu o przygotowaną prezentację. Ostateczna rekomendacja Eksperta brzmi: *uznać produkt finalny za zwalidowany*. (Prezentacja stanowi załącznik nr 4 protokołu).

Pan Piotr Kłag podziękował Ekspertce Pani Renacie Kapłon za przedstawienie dokonanej oceny produktu finalnego i przeszedł do kolejnego punktu obrad, otwierając dyskusję.

4. Dyskusja nad produktem finalnym projektu innowacyjnego pn. „Wypracowanie skutecznych metod aktywizacji zawodowej i społecznej niepełnosprawnych”, opracowanym przez Fundację Edukacji Europejskiej.

Pierwsza głos w dyskusji zabrała **Pani Mirosława Hamera** (Regionalne Centrum Wspierania Inicjatyw Pozarządowych). Zwróciła uwagę, że w jej opinii projekt dużo wnosi do sposobu organizacji pomocy, natomiast nie zawiera super innowacyjnych, całkiem nowych rzeczy. w Polsce generalnie pomoc udzielana osobom niepełnosprawnym przez różne instytucje nie jest zintegrowana, a pomysł zaprezentowany w produkcie finalnym uznaje za świetny, ponieważ jest zdecydowanie niskokosztowy i może zwiększyć efektywność środków kierowanych do osób niepełnosprawnych. W zakresie oceny samego produktu, Pani Mirosława Hamera zaproponowała, aby w elemencie dotyczącym pracodawców nie mówić wyłącznie o firmach, ale także o instytucjach publicznych i organizacjach pozarządowych i nie traktować w modelu wskazanych podmiotów jako bazy danych. Z doświadczenia Pani Mirosławy Hamery wynika, że stosunkowo łatwiej, przynajmniej w przypadku osób chorych psychicznie, jest zintegrować osoby niepełnosprawne w organizacji, która się nimi zajmuje, czy też łatwiej budować pozytywny wizerunek osób niepełnosprawnych, kiedy osoby te pracują np. w urzędach, zajmując się m. in. wsparciem dla osób borykających się z podobnymi problemami co one. Pani Mirosława Hamera odniosła się też do etapu testowania, stwierdzając, iż z prezentacji Beneficjenta wynika, że testowano współpracę z firmami, a nie z dużymi pracodawcami publicznymi, którzy, jak wynika z różnych analiz, płacą najczęściej największe składki do PEFRON-u. Pytanie brzmi, dlaczego Beneficjent tak zdecydował. Kolejne pytanie dotyczy lokalizacji *Centrum 5i*, czy jest ona istotna. W opinii Pani Mirosławy Hamery być może dobrze byłoby, aby takie *Centrum* nie prowadzono w miejscu, które osobom niepełnosprawnym kojarzy się z konkretną instytucją publiczną, z którą mają np. złe doświadczenia. Produkt finalny powinien zostać uzupełniony o zapisy w powyższym zakresie. Pani Mirosława Hamera postuluje też, aby w ramach upowszechnienia wypracowany model został przekazany wszystkim samorządom, MOPS-om-, PUP-om. Wobec powyższego ilość 100 sztuk (wysyłek) publikacji materiałów elektronicznych uznaje za niewystarczające. Należałoby zatem w ramach oszczędności projektowych zwiększyć poziom upowszechnienia i nie kierować tylko do osób, które przyjdą na konferencję upowszechniającą. Kolejna kwestia odnosiła się do raportu ewaluacyjnego, z którego treści wynikało, że grupa docelowa projektu – 27 odbiorców, nie była zróżnicowana. Stanowiły ją głównie kobiety – 2/3 ogółu, przy czym aż 85% to kobiety powyżej 46. roku życia. Oznacza to, że zaledwie 15% stanowiły osoby do 46. roku życia. Pytanie brzmi, czy ten fakt nie wpływa na ocenę wsparcia świadczonego przez *Centrum 5i*, ale też samego modelu oraz na sposób adaptowania go przez inne podmioty. W raporcie nie wskazano

też typów niepełnosprawności, nie wiadomo, czy niepełnosprawność była zróżnicowana. Panią Mirosławę Hamerę zainteresował też fakt, iż odbiorcy wsparcia najniżej ocenili wszelkie usługi mobilne, dotyczące psychologa, doradcy zawodowego. Być może wynikało to z metodologii badań. Aż 88 procent osób stwierdziło, iż nie ma zdania na temat wskazanych usług, podczas, gdy w przypadku pytania o inne usługi odpowiedź „nie mam zdania” plasowała się na poziomie 20-30%. Kolejne pytanie odnosiło się już nie konkretnie do omawianego na posiedzeniu projektu, ale związanej z nim tematyki. Pani Mirosława Hamera stwierdziła, że na terenie Dolnego Śląska zrealizowano bardzo dużo projektów skierowanych do osób niepełnosprawnych bądź instytucji, które osobami niepełnosprawnymi zajmują się. W opinii Pani Mirosławy Hamery to właściwy moment na zadanie pytania Samorządowi Województwa Dolnośląskiego, w jaki sposób Samorząd Województwa zamierza implementować te projekty i wypracowane w ich ramach produkty, dedykowane osobom niepełnosprawnym, do sposobu realizacji działań w ramach nowego *RPO na lata 2014-2020*. Z treści zapisów nowego RPO wynika, że *Program* przewiduje standardowe wsparcie dla osób niepełnosprawnych. W opinii Pani Mirosławy Hamery warto byłoby skorzystać z wniosków i metod wypracowanych w ramach projektów innowacyjnych realizowanych w VI i VII Priorytecie PO KL 2007-2013 i w związku z tym, zastanowić się nad włączeniem wypracowanych rozwiązań bądź ich elementów do publicznego finansowania w nowej perspektywie.

Na pytanie Pani Mirosławy Hamery dotyczące nowego *RPO na lata 2014-2020* odpowiedziała **Pani Marlena Śledź** (Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego), wyjaśniając, że projekty innowacyjne wypracowane w ramach perspektywy finansowej UE 2007-2013, nie tylko w Priorytecie VI i VII PO KL, są analizowane pod kątem zastosowania wypracowanych w ich ramach rozwiązań w nowej perspektywie finansowej UE 2014-2020. *Program* zawiera ogólne kierunki udzielanego wsparcia, natomiast podniesione kwestie znajdują swoje odzwierciedlenie w opracowywanym obecnie *Uszczegółowieniu*.

Pani Mirosława Hamera upewniała się, czy będzie to miało miejsce na poziomie typów operacji.

Pani Marlena Śledź odpowiedziała twierdząco. Pozyskana wiedza i wypracowane w ramach projektów innowacyjnych rozwiązania będą służyły modelowaniu wsparcia w nowym okresie programowania 2014-2020.

Do dyskusji włączył się **Pan Witold Gałuszka** (Dolnośląski Wojewódzki Urząd Pracy), informując, że w ramach Priorytetu VII PO KL realizowanych jest ok. 16-17 projektów poświęconych tematyce osób niepełnosprawnych, przy czym zakończyły się 2 w ramach konkursów standardowych. Pan Witold Gałuszka, odnosząc się do kwestii implementacji rozwiązań wypracowanych w ramach projektów innowacyjnych do nowej perspektywy UE, powiedział, że do DWUP wpłynęła informacja skierowana od Beneficjenta Fundacja Eudajmonia w sprawie włączenia do nowego *SzOP* projektu innowacyjnego pn. „*Trener aktywności*”. Wpłynęła też rekomendacja od Partnera Fundacji Imago odnośnie projektu innowacyjnego realizowanego w województwie śląskim, dotyczącego asystenta osoby niepełnosprawnej. Te wszystkie propozycje są obecnie analizowane. Pan Witold Gałuszka wspominał też o realizowanym przez Fundację Edukacji Europejskiej na Dolnym Śląsku projekcie innowacyjnym pn. „*Młodzi Gniewni - wypracowanie nowych i skutecznych metod integracji społecznej młodzieży wykluczonej lub zagrożonej wykluczeniem społecznym*”, dotyczącym hosteli. Projekt ten nie jest skierowany do osób niepełnosprawnych, ale jego włączenie do nowego *SzOP* jest również rozważane.

Pani Marlena Śledź dodała, że co prawda rekomendacji w zakresie ostatniego z wymienionych przez Pana Witolda Gałuszkę projektów nie ma, jednak sam pomysł modelu hosteli, wypracowanego w ramach projektu pn. „*Młodzi Gniewni...*”, była przedmiotem dyskusji podczas spotkań grupy roboczej zajmującej się przygotowaniem nowego SzOP. Rozwiązania wypracowane w ramach projektów innowacyjnych PO KL podlegają obecnie analizie i w pracach nad nowym SzOP rozważa się ich włączenie do dokumentu.

Pan Witold Gałuszka odniósł się do realizowanego przez Fundację Eudajmonia w ramach Priorytetu VI POKL projektu innowacyjnego pn. „*Zatrudnienie Wspomagane*”, którego produkt finalny został już zwalidowany przez Sieć. Przypomniał, że zatrudnienie wspomagane jako forma wsparcia obowiązywało już w PO KL i będzie kontynuowane w nowej perspektywie finansowej 2014-2020, natomiast Fundacja Eudajmonia zgłosiła do DWUP propozycję, aby zatrudnienie wspomagane zostało poszerzone o wyniki testowania, świadczenia i usługi rehabilitacyjne, co obecnie na poziomie SzOP PO KL nie jest zdefiniowane. DWUP również będzie zgłaszała włączenie powyższych elementów w zakres typów i podtypów operacji właściwych poszczególnym *Priorytetom inwestycyjnym* nowego Programu.

Następnie głos w dyskusji zabrał przedstawiciel Beneficjenta **Pan Grzegorz Kruszyński**, odpowiadając na zadane pytania. W pierwszej kolejności odniósł się do kwestii związanych z upowszechnianiem, podkreślając, że w produkcie w prezentacji jest 100 wysyłek publikacji elektronicznych, o których wspomniała w pytaniu Pani Mirosława Hamera, ale planowanych też jest 29 seminariów upowszechniających, w których weźmie udział ok. 50 osób – przedstawiciele zaproszonych wszystkich instytucji lokalnych. Beneficjent planuje wydrukować 1 450 kompletów publikacji, które zostaną rozpowszechnione podczas tych spotkań.

Pani Mirosława Hamera wyraziła wątpliwość, stwierdzając, że wobec tego trzeba będzie przyjechać na spotkanie, aby otrzymać materiały.

Pan Grzegorz Kruszyński odpowiedział, że jeśli ktoś nie przyjedzie, to materiały te zostaną rozesłane. Każde seminarium będzie organizowane we współpracy ze Starostą, wobec czego na każde spotkanie będzie zapraszał Starosta plus Beneficjent bądź Starosta, PCPR plus Beneficjent, dzięki czemu kanał komunikacji ma być wystarczająco skuteczny. Odnośnie oceny mobilności wyjaśnił, iż przyjęto następującą metodologię: badani byli wszyscy uczestnicy, natomiast wśród 27 badanych osób tylko 3 zostały objęte usługami mobilnymi, dlatego 88% badanych nie miało zdania. Dalej Pan Grzegorz Kruszyński wyjaśniał, iż w jego opinii zdecydowanie realizacja opisanych w produkcie działań powinna mieć miejsce poza strukturami samorządowymi. Co do struktury grupy - Beneficjent miał założony stopień niepełnosprawności grupy i tym kryterium kierował się przede wszystkim. Do udziału w projekcie zgłosiła się po prostu taka a nie inna ilość osób, w takiej proporcji rozkładu płci i wieku. Pan Grzegorz Kruszyński przyznał, że uwaga dotycząca grupy docelowej jest słuszna, bo zapewne w przypadku osób młodszych większy nacisk mógłby być położony na zdobycie zawodu, szkolenia zawodowe. Dlatego też w modelu *Centrum 5i* Beneficjent zaproponował, aby partnerem projektu był urząd pracy, który nie tylko oferuje doradcę, ale też cały moduł wsparcia w zakresie szkoleń zawodowych, staży, prac interwencyjnych w instytucjach publicznych.

Pani Mirosława Hamera powiedziała, że istnieje pewne zagrożenie co do właściwej oceny przydatności modelu pod kątem wykorzystania przez inne podmioty, właśnie ze względu na strukturę testowanej grupy docelowej i związaną z tym oceną usług. Po czym podała przykład: jeśli ktoś będzie

chciał skorzystać z modelu i sięgnie do badań, to się dowie, że testowana grupa źle oceniła szkolenia zawodowe. W przypadku, gdy grupę docelową będą stanowili młodzi ludzie, model będzie wymagał modyfikacji. Warto, aby taka informacja została przekazana potencjalnym użytkownikom np. na etapie upowszechniania.

Pan Grzegorz Kruszyński przyznał, że dużo racji jest w tym, co powiedziała Pani Mirosława Hamera, jednak nie do końca zgadza się z jej opinią. Zwrócił uwagę, że prezentowany model jest bardzo indywidualnym modelem – osoba z niepełnosprawnością 45+ ma już pewne ugruntowane podejście do życia, funkcjonuje od wielu lat w pewnym schemacie, również wsparcia finansowego, w związku z czym jej nastawienie do podjęcia aktywności zawodowej może być negatywne i dlatego właśnie model oferuje tej osobie wyłącznie wsparcie integracyjne. Inaczej jest, gdy do *Centrum 5i* przychodzi osoba młoda, która modeluje w nim swoje wsparcie i ma wtedy również możliwość korzystania z kształcenia zawodowego. Chodzi o to, aby model ten był modelem otwartym.

Pani Mirosława Hamera stwierdziła, że fakt przetestowania modelu na trudnej grupie, znacznie trudniejszej, niż ta, która potencjalnie może trafić do *Centrum 5i*, stanowi o dużej wartości modelu. W opinii Pani Mirosławy Hamery należy o tym mówić i ten fakt podkreślać jako atut.

Następnie **Pan Grzegorz Kruszyński** odniósł się do poruszonej w pytaniu Pani Mirosławy Hamery kwestii pracodawców. Stwierdził, że w obiegowej opinii osób korzystających ze wsparcia, niezależnie od faktu posiadania niepełnosprawności, bycia bezrobotnym czy wieku, pracodawca to firma. Beneficjent zmierza do tego, aby pojęcie pracodawcy było szeroko rozumiane, a więc mieściły się w nim również samorządy, instytucje publiczne, organizacje pozarządowe.

Kolejne pytanie zadał **Pan Witold Gałuszka**. Prosił o udzielenie wyjaśnień, odnosząc się do zapisów strategii działania, której założenia kierowały wsparcie głównie na integrację społeczną. Powiedział, że w chwili obecnej korygowane są wydatki przeznaczone na kursy i szkolenia zawodowe, wsparcie stażowe, prace interwencyjne. Z informacji przekazanych przez Beneficjenta wynika, że IOK wyraziła zgodę na przekazanie zaoszczędzonych w ramach projektu środków na zorganizowanie dodatkowych szkoleń, kursów, zgodnie ze zdiagnozowanymi potrzebami uczestników. Strategia projektu mówiła wyłącznie o integracji społecznej. W trakcie realizacji projektu okazało się, że część uczestników jest gotowa bądź wyraża chęć aktywizacji zawodowej. Pan Witold Gałuszka pytał, czy ten krótki etap też był objęty fazą testowania i czy ma on realny wpływ na wdrożenie modelu, jego implementację przez inne jednostki, bo 99% modelu skupia się praktycznie na integracji społecznej.

Pan Grzegorz Kruszyński odpowiedział twierdząco. Etap ten też podlegał testowaniu.

Pan Witold Gałuszka zapytał, ile osób z tych szkoleń/ kursów doskonalących skorzystało. Pokazuje to niejako skalę otwartości modelu, bo w zamierzeniu Beneficjenta ma on formułę otwartą.

Pan Aleksander Słychan (Fundacja Edukacji Europejskiej) wymienił rodzaje szkoleń i podał ilość osób, jaka wzięła w nich udział: kurs komputerowy poziom podstawowy – 10; kurs komputerowy poziom zaawansowany – 8; kurs przedsiębiorczości - 8; kurs wizażu – 9 osób.

Pan Grzegorz Kruszyński powiedział, że omawiany model otworzył się niejako na nową sytuację, w której osoba przychodząca do *Centrum 5i* oczekuje na początku wyłącznie wsparcia w zakresie

integracji społecznej. Później pojawia się chęć i gotowość do podjęcia pracy, w związku z czym pojawia się też pytanie, co *Centrum 5i* może w tej kwestii zaproponować takiej osobie. Z tego właśnie powodu urząd pracy został włączony do modelu szerzej, oferując nie tylko doradcę zawodowego, ale również możliwość włączenia klientów *Centrum 5i* do całego systemu wsparcia oferowanego przez urząd pracy.

Kolejna kwestia poruszona przez **Pana Witolda Gałuszkę** dotyczyła uzupełnienia produktu finalnego o deklaracje wdrożeniowe poza powiatem wałbrzyskim, tak by można było przejść do etapu wdrażania projektu w poszczególnych powiatach.

Pani **Marlena Zimoch** pytała o szkolenia zawodowe, czy były one organizowane przez PUP.

Pan Grzegorz Kruszyński odpowiedział, że należy raczej mówić o szkoleniach doskonalących a nie zawodowych, zaś Beneficjent nie zlecał szkoleń firmom, ale sam poszukiwał wykwalifikowanych wykładowców na rynku szkoleniowym.

Pani Marlena Zimoch pytała, czy możliwe było wykorzystanie do tego celu PUP, tak by to urząd wysyłał klientów *Centrum 5i* na swoje pakiety szkoleniowe.

Pan Grzegorz Kruszyński odpowiedział, że nie było to możliwe do zrealizowania ze względu na porę roku – przełom października/listopada. Beneficjent musiał zamknąć wsparcie do połowy grudnia.

Dalej Pani **Marlena Zimoch** odniosła się do kwestii kosztów szkoleń. Stwierdziła, że wprowadzenie osoby będącej klientem *Centrum 5i*, która wyraziła potrzebę odbycia szkoleń, w system Powiatowego Urzędu Pracy minimalizuje ewentualne koszty.

Pan Grzegorz Kruszyński wyjaśnił, że system wsparcia pozaprojektowego w ramach PUP, o którym mówi Pani Marlena Zimoch, ma generalnie funkcjonować w ramach wypracowanego modelu. Podał przykład: jeśli do *Centrum 5i* przychodzi osoba potrzebująca wsparcia w postaci szkoleń, to doradca, psycholog diagnozuje jego potencjał i potrzeby, aby ostatecznie wprowadzić tę osobę w system wsparcia. Jednym z elementów systemu jest urząd pracy. Taka osoba, zarejestrowana w PUP, współpracuje z doradcą zawodowym, który przychodzi do *Centrum 5i* z urzędu pracy. Jego zadaniem jest sprawdzić kiedy, w jakim miejscu będą organizowane szkolenia odpowiednie dla tej osoby.

Pani Marlena Zimoch zapytała, co dzieje się z osobą, która nie jest klientem PUP.

Pan Grzegorz Kruszyński odpowiedział, że osoba, która chce skorzystać ze wsparcia, musi zarejestrować się w PUP. Natomiast jeżeli nie będzie mogła lub nie będzie chciała, to trzeba będzie szukać innych źródeł finansowania.

Do dyskusji włączył się **Pan Witold Gałuszka**. Poinformował, że PUP, zgodnie z ustawą o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, oprócz realizacji tzw. szkoleń „masowych”, może zawierać porozumienia trójstronne i organizować indywidualne szkolenia dedykowane konkretnemu pracodawcy. To są co prawda o wiele droższe szkolenia, jednak pod względem formalno-prawnym dopuszczalne i urzędy z tego narzędzia korzystają. Podsumowując więc, indywidualizacja wsparcia jest możliwa, koszty są większe, jednak musi zostać spełniony warunek: osoba musi być zarejestrowana w PUP. W przypadku osoby niepełnosprawnej pakiet wsparcia jest też nieco inny,

ponieważ osoba ta ma w PUP status osoby poszukującej pracy, a nie bezrobotnej (jeżeli ma dochody, które ją eliminują z bycia osobą bezrobotną zgodnie z definicją). Jednak żeby taka osoba mogła skorzystać z modelu *Centrum 5i* to pracownik urzędu musi uruchomić procedurę i wskazać tę osobę.

Pan Grzegorz Kruszyński podkreślił, jak bardzo ważna jest w tym przypadku wymiana informacji pomiędzy instytucjami wspierającymi osoby niepełnosprawne, wypracowanie pewnego modelu współpracy, również w aspekcie trwałości projektu.

Pani Mirosława Hamera zapytała, ile w opinii Beneficjenta w danym powiecie/ miejscowości musi być potencjalnie osób niepełnosprawnych, żeby takie *Centrum* mogło powstać i funkcjonować, biorąc też pod uwagę efektywność przedsięwzięcia.

Pan Grzegorz Kruszyński odpowiedział, że zakładając, iż w *Centrum 5i* będzie przyjmował dziennie jeden doradca i jeden psycholog, każdy przez 6 godzin dziennie i każdy przyjmie po jednej osobie, na którą przeznaczona jest jedna godzina, przemnożone przez 22 dni da 132 osoby miesięcznie. Ale to jest utopia.

Pani Mirosława Hamera zapytała, ile minimalnie osób rocznie powinno odwiedzać *Centrum*, ile tysięcy mieszkańców powinna mieć miejscowość, aby mogła samodzielnie takie *Centrum* utworzyć.

Pani Marlena Zimoch dodała, jak ważne jest dotarcie z pomysłem, ideą do samych odbiorców wsparcia, a więc osób niepełnosprawnych, których stopień niepełnosprawności i mobilność są na różnym poziomie. Zauważyła, że ważne jest dotarcie nie tylko do samorządów, OPS-ów, PCPR-ów, ale też samych zainteresowanych. Zapytała, czy Beneficjent ma jakiś pomysł w tej kwestii.

Pan Grzegorz Kruszyński wymienił media lokalne i lokalne organizacje pozarządowe.

Pani Marlena Zimoch stwierdziła, że należałoby duży nacisk położyć na organizacje, które zajmują się osobami niepełnosprawnymi, w tym również na kontakty indywidualne.

Pan Grzegorz Kruszyński powiedział, że w przypadku dużego miasta można zrobić coś extra. Natomiast w przypadku małej miejscowości niejako „wmontować” w system istniejącą już instytucję, zajmująca się osobami niepełnosprawnymi i przetestować, jak system będzie działał.

Pani Mirosława Hamera powiedział, że de facto chodzi o osobę, która ma wiedzę, potrafi połączyć te wszystkie elementy ze sobą i podjąć współpracę z różnymi podmiotami oraz na rynku już funkcjonuje – ma być takim opiekunem osoby niepełnosprawnej we wsparciu.

Pan Grzegorz Kruszyński dodał, że może to być Starosta, albo Dyrektor PCPR-u czy Dyrektor PUP - ktoś ze służb publicznych. Kolejną istotną kwestią dla skuteczności omawianych działań jest porozumienie różnych instytucji działających na rzecz osób niepełnosprawnych na danym obszarze.

Z uwagi na brak kolejnych głosów, Przewodniczący RST WD **Pan Piotr Klag** zamknął dyskusję. Poinformował też zebranych, że w związku z brakiem wymaganego *Regulaminem Sieci* quorum,

głosowanie nad uchwałą w sprawie walidacji produktu finalnego odbędzie się w formie obiegowej, o czym wszystkich członków Sieci poinformuje Sekretariat RST WD.

Pan Piotr Klag podziękował wszystkim za przybycie i oznajmił zakończenie XXX posiedzenia RST WD.

Przewodniczący
Regionalnej Sieci Tematycznej
Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki
Województwa Dolnośląskiego

Piotr Klag

Sporządziła:

Edyta Jewtuch
Dział Oceny Projektów EFS

**LISTA ZAŁĄCZNIKÓW DO PROTOKOŁU Z POSIEDZENIA RST WD
Z DNIA 13 sierpnia 2014 r.**

1. Lista osób, które wzięły udział w posiedzeniu Regionalnej Sieci Tematycznej Województwa Dolnośląskiego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki
2. Porządek obrad XXX posiedzenia RST WD
3. Prezentacja Beneficjenta „Wypracowanie skutecznych metod aktywizacji zawodowej i społecznej niepełnosprawnych”
4. Prezentacja Eksperta „Wypracowanie skutecznych metod aktywizacji zawodowej i społecznej niepełnosprawnych”

*Załącznik nr 1
do protokołu z trzydziestego posiedzenia
RST WD z dnia 13 sierpnia 2014r.*

**Lista osób, które wzięły udział w posiedzeniu Regionalnej Sieci Tematycznej Województwa
Dolnośląskiego:**

1. Zimoch Marlena (Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego)
2. Gałuszka Witold (Dolnośląski Wojewódzki Urząd Pracy)
3. Kłag Piotr (Dolnośląski Ośrodek Polityki Społecznej)
4. Marciniak Aleksandra (Dolnośląski Urząd Wojewódzki)
5. Hamera Mirosława (Regionalne Centrum Wspierania Inicjatyw Pozarządowych)
6. Kruszyński Grzegorz (Fundacja Edukacji Europejskiej)
7. Słychan Aleksander (Fundacja Edukacji Europejskiej)
8. Krzyżanowski Marcin (Fundacja Imago)

Ekspert:

9. Kapłon Renata

Przedstawiciel IP:

10. Jewtuch Edyta (Dział Oceny Projektów EFS, Wydział Wdrażania EFS Urzędu Marszałkowskiego Województwa Dolnośląskiego)

Goście:

11. Krzyszczak Roman (Dolnośląski Wojewódzki Urząd Pracy)

Załącznik nr 2
do protokołu z trzydziestego posiedzenia
RST WD z dnia 13 sierpnia 2014r.

Porządek obrad
XXX Posiedzenie Regionalnej Sieci Tematycznej Województwa Dolnośląskiego
13 sierpnia 2014 r.

Wrocław, sala 510 ul. Dobrzyńska 21/24 Wrocław (Przychodnia)
Piętro V

- 9.00 – 9.10 Powitanie uczestników oraz przedstawienie porządku obrad
- *Pan Piotr Klag Przewodniczący RST WD*
- 9.10 – 9.50 Prezentacja produktu finalnego projektu innowacyjnego pn. **„Wypracowanie skutecznych metod aktywizacji zawodowej i społecznej niepełnosprawnych”**
- *Przedstawiciel Fundacji Edukacji Europejskiej”*
- 9.50 – 10.20 Prezentacja opinii eksperta dokonującego oceny produktu finalnego projektu innowacyjnego pn. **„Wypracowanie skutecznych metod aktywizacji zawodowej i społecznej niepełnosprawnych”**
- *Pani Renata Kapłon*
- 10.20 – 11.00 Dyskusja nad produktami finalnymi projektów innowacyjnych pn. **„Wypracowanie skutecznych metod aktywizacji zawodowej i społecznej niepełnosprawnych”**
- 11.00 – 11.15 Podjęcie uchwały w sprawie akceptacji produktu finalnego projektu innowacyjnego.
- 12.20 – 12.40 Sprawy różne. Zakończenie XXX posiedzenia RST WD